

GODOWY (1) *ai*

I sg n godowym.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde XVII(XVIII) w.

Przymiotnik od „gody” ‘uczta weselna, wesele’; coniugalis, genialis, nuptialis Cn:

Wyrażenie: »odzienie godowe«: A wżedłzy krol [...] obaczył tám człowieká nie odżianego odżieniem wefela [non vestitum veste nuptiali] (marg) godowym, ábo godom przyftoynym. (-) WujNT Matth 22/11.

Synonim: weselny.

Cf 2. GODNY, GODOWNY

HG